

WSPÓLNOTA, KTÓRA IDZIE ZA JEZUSEM, IDZIE ZA PRAWDĄ

Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. Temu otwiera odźwierny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, a owce postępują za nim, ponieważ głos jego znają. J 10,2-4

Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie. J 17,17-19

Wspólnota chrześcijańska tylko wtedy jest prawdziwa, kiedy dba i czuwa nad tym, by w jej centrum zawsze był Jezus. Jezus, Dobry Pasterz prowadzi i wskazuje drogę, a Słowo Boże wyznacza właściwy kierunek. W Biblii Poznańskiej (Poznań 1975) znane zdanie Jezusa Ewangelii św. Jana brzmi w przekładzie: „Ja jestem drogą prawdziwą do życia.” /por. J 14,6/. Jeżeli wspólnota trwa przy Jezusie, słucha Słowa Bożego to staje się silna i jest miejscem gdzie znajdujemy prawdziwe wartości: miłość, dobro, nadzieję, wolność. Stały kontakt ze Słowem Bożym i wsparcie wspólnoty daje nam odwagę do właściwych wyborów w codziennym życiu. Świat, który nas otacza, w którym zasady postępowania sprzyjają realizacji chwilowych oczekiwań lub interesów, a istnienie stałych podstaw systemu wartości jest kwestionowane, nie jest w stanie nas pochłonąć, bo mamy stale odniesienie do Tego, który jest Prawdą.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego oraz „O naśladowaniu Chrystusa” Tomasza a Kempis

Z Pisma Świętego:

Odezwał się do Niego Tomasz: "Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?" Odpowiedział mu Jezus: "Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. J 14,5-6

Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abys ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. J 17, 14-17

Z „O Naśladowaniu Chrystusa”:

Po cóż nam się kłopotać o podziały i rozróżnienia? Ten, do kogo przemawia przedwieczne Słowo, uwalnia się od wszelkich zawichości. Wszystko pochodzi od jednego Słowa i wszystko mówi o jednym: to jest właśnie początek, który do nas przemawia. Bez niego nikt nic nie zrozumie i właściwie nie pojmie. Ten, dla którego wszystko stanowi jedno i wszystko sprowadza się do jednego i kto dostrzega, że wszystko zawiera się w jednym, potrafi być w sobie niezłomny i trwać spokojnie w Bogu. O Prawdo, Boże, racz zjednoczyć mnie z sobą w miłości nieodmiennej. Jakże często mierzi mnie wiele z tego, co czytam i słyszę: w Tobie jest wszystko, czego chcę i pragnę. Niech umilkną mędracy, niech ucichnie przed Tobą każde stworzenie; Ty jeden mów do mnie. /Księga I Rozdz. III ust. 2/

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i inne teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Kiedy jako wspólnota (cała Grupa 33, mała grupa) słuchamy Słowa Bożego?

Jak dbamy o to, by było ono słyszane na naszych spotkaniach, by było na pierwszym miejscu? /refleksje w oparciu o doświadczenia spotkań wspólnych i comiesięcznych spotkań formacyjnych małych grup/

Co to znaczy żyć w prawdzie? Czym kieruję się w codziennych wyborach?

5. Modlitwa

Do przygotowania spotkania lub na spotkaniu można wykorzystać „12 kroków ku pełni życia”

1. Wreszcie na końcu

Przyznajemy, że jesteśmy bezsilni wobec naszego uzależnienia i problemów – i że w naszym życiu już nie możemy dać sobie rady.

2. Nigdy więcej sam

Uwierzyliśmy, że moc większa od nas samych, może przywrócić nam zdrowie duchowe

3. Oddać problem i siebie Bogu

Postanowiliśmy powierzyć naszą wolę i nasze życie opiece Boga na ile Go pojmujemy.

4. Wreszcie siebie poznać

Zrobiliśmy radykalny i odważny rachunek moralny w głębi duszy.

5. Nareszcie stanąć w prawdzie

Bez ukrywania wyznaliśmy Bogu, sobie i drugiemu człowiekowi istotę naszych błędów.

6. Gotowy do zmian

Staliśmy się całkowicie gotowi, by Bóg uwolnił nas od wszystkich wad charakteru.

7. Zezwolić na przemianę

Zwróciliśmy się do Niego w pokorze, aby usunął nasze braki.

8. Zaprowadzić porządek w rzeczach

Zrobiliśmy listę osób, które skrzywdziliśmy i staliśmy się gotowi zadośćuczynić im wszystkim

9. Nareszcie znowu dobrze

Zadośćuczyniliśmy osobiście wszystkim, wobec których było to możliwe, z wyjątkiem tych przypadków, gdy zraniło by to ich lub innych.

10. Koncepcja – „Natychmiast”

Prowadzimy nadal systematycznie obrachunek moralny z miejsca przyznając się do popełnianych błędów.

11. Utrzymać łączność z Bogiem

Dążyliśmy poprzez modlitwę i naszą medytację do coraz doskonalszej więzi z Bogiem, na ile Go pojmujemy, prosząc jednocześnie o poznanie jego woli wobec nas oraz siłę, do jej spełnienia.

12. Stać się świadkiem

Przebudzeni duchowo w rezultacie tych Kroków, staraliśmy się nieść posłanie innym ludziom i stosować te zasady we wszystkich naszych poczynaniach.

Źródło: Podręcznik „Wreszcie żyć – 12 kroków ku pełni życia” w tłum. ks. Romualda Jaworskiego. Książka ta to dwunastostopniowy program terapeutyczno-formacyjny, niosący pomoc osobom przeżywającym różne trudności.